

พวาระการจังหวัดแบบบูรณาการ

"พว่า CEO"

น.ท. ผศ. อมรเทพ แก้วกลีกรรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ

ปัจจุบันมักจะได้ยินคำว่า “บูรณาการ” (INTEGRATION) อยู่เสมอจนดูเหมือนว่าอะไร ๆ ต้องเป็นแบบบูรณาการถึงจะดี ในวงการต่าง ๆ มักจะนำเอาคำนี้ไปกำหนดเป็นเสมือนปรัชญาของการดำเนินกิจกรรม เช่น วงการบริหาร จัดการ ก็จะมุ่งเน้นการบริหารจัดการแบบบูรณาการ วงการศึกษา ก็มุ่งเน้นการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นต้น ซึ่งจริง ๆ แล้วการบูรณาการอะไรก็ตามสิ่งสำคัญคือการผสมผสานส่วนย่อยต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้ความสำคัญกับแนวทางการบูรณาการเช่นกัน จะเห็นได้ว่ามีนโยบายการบริหารจัดการแบบบูรณาการเกิดขึ้นในหลาย ๆ ส่วน ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายการปฏิรูประบบราชการที่ต้องการปรับปรุงพัฒนาในส่วนราชการให้มีความกะทัดรัดสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบราชการจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงหลายส่วน ทั้งด้านโครงสร้าง วิธีการบริหารจัดการ บุคลากร เช่น มีการจัดตั้งกระทรวงใหม่ มีโครงการเกี่ยวกับกำลังพลภาครัฐ การให้พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพข้าราชการ การให้เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด เป็นต้น ในส่วนของการบริหารราชการแผ่นดินก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลมุ่งเน้นเช่นกันทั้งราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น บทความนี้จะนำเสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงให้มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการซึ่งทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการหรือที่เรียกกันว่า ผู้ว่า “CEO”

ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือ ที่นิยมเรียกว่า ผู้ว่า CEO มีที่มา ลักษณะ บทบาทและหน้าที่สำคัญแตกต่างจากผู้ว่าราชการจังหวัดแบบเดิมอย่างไร เหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญที่ควรทราบ อาจจะทำให้เราดูเป็นคนทันสมัยขึ้นเพราะจากที่กล่าวแล้วข้างต้นว่าเดี๋ยวนี้อะไรก็ต้องบูรณาการ ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบใหม่ที่เรียกว่า ผู้ว่า CEO จึงเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็พูดถึง และมีความเกี่ยวข้องกับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในส่วนภูมิภาค หรือถ้าเราติดตามข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าการกล่าวถึงผู้ว่า CEO อยู่เรื่อย ๆ ดังนั้น หากเราจะละความสนใจเรื่องนี้ไปเสียอาจจะดูไม่ทันสมัยได้ ในเบื้องต้นเราควรทำความรู้จักกับคำว่า CEO ซึ่งเป็นคำย่อเสียก่อน เพื่อประกอบความเข้าใจในส่วนอื่นต่อไป ตามรูปศัพท์ในภาษาอังกฤษคำว่า CEO มาจากคำเต็มคือ CHIEF EXECUTIVE OFFICER ซึ่งอาจแปลในเบื้องต้นได้ว่า “ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร” นิยมใช้แพร่หลายในวงการธุรกิจมาก่อน เช่น บริษัท

ห่างหุ้นส่วน หมายถึงผู้ที่มีอำนาจสูงสุดทางการบริหารขององค์กรนั้น เช่น การกำหนดนโยบาย การปฏิบัติ การตัดสินใจทั้งปวง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนี้ในทางธุรกิจมักได้แก่ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการนั้น ผู้ถือหุ้นส่วนรายใหญ่สุด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของกิจการเป็นต้น CEO ได้เข้ามาแพร่หลายในระบบราชการเมื่อไม่นานนี้ โดยอยู่ในลักษณะที่กล่าวถึงว่าเป็นรูปแบบการบริหารที่ให้อำนาจแก่ผู้นำองค์กร อย่างเด็ดขาด ลักษณะวิธีการตลอดจนแบบแผนการปฏิบัติราชการแบบบูรณาการของข้าราชการระดับบริหาร CEO ได้เป็นที่รู้จักอย่างจริงจังเมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นำมากำหนดเป็นรูปแบบการบริหารงานระดับจังหวัด จึงมีผลทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเปลี่ยนบทบาทจากเดิมมาเป็น ผู้ว่า CEO

ที่มาของผู้ว่า CEO

รัฐบาลชุดปัจจุบัน ภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร มีนโยบายที่จะพัฒนาปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อศึกษา วิเคราะห์ ประเมินค่า และเสนอแนะรูปแบบแนวทางการพัฒนาระบบราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยที่ระดับจังหวัดจะเป็นหน่วยการปกครองที่ถูกนำมาพิจารณา หลังจากที่มีการศึกษา วิเคราะห์ ประเมินค่า แล้ว คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีมติให้เสนอรูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ระดับจังหวัดให้เป็นแบบบูรณาการ ตามรูปแบบนี้คณะรัฐมนตรีมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เห็นชอบแนวทางการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอ มีผลทำให้ระบบการบริหารราชการระดับจังหวัดต้องเปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิมที่มีลักษณะรวม ศูนย์อำนาจ (CENTRALIZATION) อยู่ที่ส่วนกลาง (รัฐบาล) และผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้รับมอบอำนาจในลักษณะการแบ่งบางส่วน (DECONCENTRATION) จาก รัฐบาลในส่วนกลาง มาเป็นแบบใหม่ที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมากขึ้น มีอิสระในการตัดสินใจ กำหนดสั่งการ อำนาจการได้ที่ตัวผู้ว่าราชการ จังหวัดเอง เช่นการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการภายในจังหวัดซึ่งเป็นกลไกสำคัญได้มากขึ้น จึงมีลักษณะเป็นการบูรณาการทุกส่วนของการบริหารงานจังหวัดเข้าไว้ด้วยกันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจนเรียกว่า ผู้ว่า CEO นั้นเอง

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการคืออะไร

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการคือ การบริหารราชการจังหวัดเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยมีการบูรณาการยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ สรรพกำลังตลอดจนทรัพยากรในจังหวัด มีการประสานความร่วมมือกับ

ทุกภาคส่วนในสังคมอย่างมีทิศทาง โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน และบนพื้นฐานหลักการสำคัญ ๒ ประการ ดังนี้

ประการที่ ๑ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยมีการประสานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชากรที่ร่วมกันคิดป้องกันและแก้ปัญหา

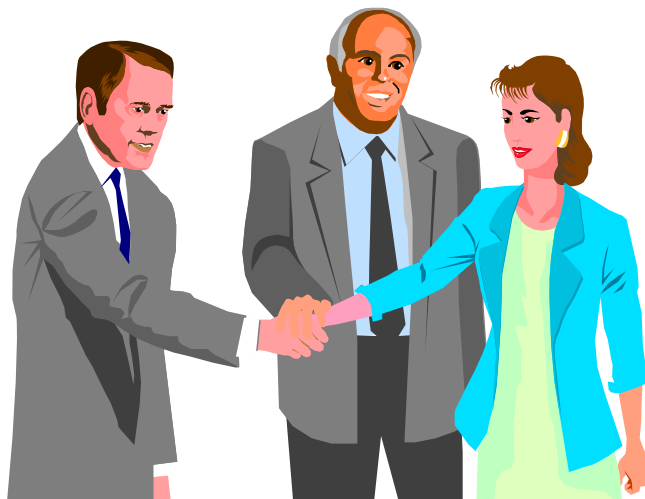
ประการที่ ๒ มีผู้รับผิดชอบการพัฒนาอย่างยั่งยืน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาในพื้นที่อย่างชัดเจน โดยวัตถุประสงค์สำคัญที่มุ่งให้เกิดขึ้นจากการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการนี้ก็คือ

๑. ความมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของพื้นที่รับผิดชอบ กล่าวคือ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ตรงปัญหา รวดเร็ว ประชาชนได้รับความพึงพอใจ

๒. มีการบูรณาการในจังหวัด กล่าวคือ ต้องผนึกประสานยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ สรรพกำลัง ตลอดจนทรัพยากรทั้งปวงในจังหวัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓. การประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในสังคมเข้าด้วยกันอย่างมีทิศทางและเป้าหมายก่อให้เกิดผลในภาพรวมตามต้องการ

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจึงเป็นรูปแบบ วิธีการแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมที่ไม่สามารถตอบสนองปัญหาของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ไม่ตรงปัญหา มีความล่าช้า อันเนื่องจากการมี สายบังคับบัญชา (HIERARCHY) ที่ยืดยาว เช่น เมื่อเกิดปัญหาภัยธรรมชาติต่าง ๆ ต้องเสนอของบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่อส่วนกลางก่อนจึงจะดำเนินการได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที หรือเมื่อเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด ชนกลุ่มน้อย การอำนวยความสะดวก ประสานงานจะยังไม่มีเอกภาพเท่าที่ควร เนื่องจากข้าราชการผู้ปฏิบัติงานในจังหวัด ขึ้นการบังคับบัญชา กับกระทรวง กรม ที่สังกัด (มาจากส่วนกลาง) แต่ถ้าเป็นรูปแบบบูรณาการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีบทบาท อำนาจหน้าที่ต่อการบริหารงานทั้งปวงในจังหวัดมากขึ้น มีเอกภาพในการบังคับบัญชา (UNITY OF COMMAND) มากกว่าเดิม ตามรูปแบบบูรณาการนี้บทบาทหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดมีรายละเอียดสำคัญดังนี้

บทบาทหน้าที่ของผู้ว่า CEO

ผู้ว่า CEO มีความเป็นรูปแบบ บทบาท สถานภาพ และศูนย์กลางการบริหารงานทั้งปวงในพื้นที่ จังหวัด รวมถึงเป็นความหวังของประชาชนอีกด้วย เมื่อเข้าสู่ระบบ CEO แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากเดิมเป็นดังนี้

๑. เป็นผู้ชี้แนะกลยุทธ์ โดยทำหน้าที่นำยุทธศาสตร์ของชาติไปกำหนดเป็นระเบียบวาระพื้นที่ นำปัญหาความต้องการของพื้นที่ที่กำหนดเป็นแนวทางริเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่
๒. เป็นหัวหน้าทีมประสานการทำงานของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด ด้วยการสนับสนุนให้มีการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานเป็นทีม (TEAMWORK) พร้อมทั้งเสริมสร้างให้กำลังใจและกระตุ้น เพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด
๓. ให้การสนับสนุนทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติจะสามารถดำเนินภารกิจได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
๔. สร้างระบบสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเข้มแข็งในการทำหน้าที่ให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชนและพัฒนาท้องถิ่น
๕. เสริมสร้างให้มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมีประสิทธิผลในการทำงาน และมีการกำกับดูแลที่เหมาะสม
๖. พัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ ที่จำเป็นให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และกระทำตนเป็นตัวอย่างแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒

เมษายน – มิถุนายน ๒๕๕๗

จะเห็นได้ว่าผู้ว่า CEO มีอำนาจเบ็ดเสร็จมากขึ้น ซึ่งแน่นอนส่วนกลางจะต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่า CEO ด้วย การมอบอำนาจให้เน้นเป็นหัวใจสำคัญเนื่องจากหากผู้ว่า CEO ได้รับมอบภารกิจมาแล้วแต่ถ้ารัฐบาลมิได้มอบอำนาจมาให้ด้วย ก็จะไม่สามารถดำเนินภารกิจต่าง ๆ ตามนโยบาย แผนงานที่กำหนดได้ การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่า CEO จะมีลักษณะกระจายอำนาจ (DECENTRALIZATION) กล่าวคือกระจายอำนาจจากกระทรวงในส่วนกลางทุกกระทรวงลงสู่พื้นที่จังหวัดโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารจัดการ ในขณะที่รูปแบบการบริหารงานแบบเดิมแต่ละกระทรวงจะมีส่วนราชการของตนอยู่ในจังหวัด มีแผนงาน โครงการ และการปฏิบัติเป็นการเฉพาะทำให้ไม่เกิดบูรณาการของงานและการควบคุมดูแลการปฏิบัติผู้ว่าราชการจังหวัดยังไม่มีอำนาจเข้าถึงส่วนราชการของกระทรวงต่าง ๆ ที่อยู่ภายใน จังหวัดได้อย่างเต็มที่ จนบางกรณีเกิดปัญหาที่ทางรัฐศาสตร์เรียกว่า “การบังคับบัญชาสองฝ่าย” (DUAL SUBORDINATION) กล่าวคือข้าราชการในจังหวัดที่มาจากกระทรวงอื่นที่มีใช้กระทรวงมหาดไทย ต้องอยู่ในสภาพที่ถูกบังคับบัญชาจากกระทรวง/กรมที่สังกัดแล้วยังมีผู้ว่าราชการจังหวัดมากำกับดูแลอีก ทำให้เป็นปัญหาทางการบริหารและการปฏิบัติ เช่น นโยบาย แผนงาน หรือการปฏิบัติที่กระทรวง / กรม สั่งการมาอาจไม่สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน หรือการปฏิบัติที่จังหวัดกำหนด ข้าราชการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานในจังหวัดนั้นมักจะถือการปฏิบัติ รับฟังคำสั่งการสั่งการจากหน่วยงานที่ตนสังกัดมากกว่าที่จะฟังผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมิใช่ นายโดยตรง และไม่สามารถให้คุณโทษได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

อำนาจของผู้ว่า CEO จึงเป็นลักษณะที่มีความสมบูรณ์ในการปฏิบัติภารกิจมากขึ้นกว่าเดิม ประเด็นนี้ทำให้การปฏิบัติภารกิจระดับจังหวัดเกิดความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนนี้ก็มีกลไกสำคัญคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหมายถึงข้าราชการ รวมถึงพนักงาน ลูกจ้างของส่วนราชการด้วยจะต้องมีคุณภาพ ในระบบบริหารราชการจังหวัดแบบเดิมยังมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลซึ่งเป็นกำลังพลของจังหวัดและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะนำบริการไปสู่ประชาชนมีผลทำให้ประชาชนยังไม่ได้ได้รับความพึงพอใจเท่าที่ควร ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำเนินการอะไรก็กระทำไม่ได้เต็มที่ เนื่องจากเกิดปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชาตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ระบบบูรณาการจึงเป็นทางแก้ที่รัฐบาลนำมาใช้ทำให้ข้าราชการในจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการระดับบริหารของจังหวัด ซึ่งต่อไปนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถให้คุณโทษได้มากขึ้น ดังนั้นข้าราชการระดับบริหาร หรือ หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดจะปฏิบัติงานแบบเดิมไม่ได้แล้ว ในประเด็นนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นขอให้พิจารณาตารางเปรียบเทียบ อำนาจการบริหารงานบุคคลของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบเดิมกับแบบใหม่ดังนี้

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลมากขึ้นนี้ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้นเช่นกัน เนื่องจากตัวข้าราชการทั้งระดับหัวหน้าส่วนราชการและระดับปฏิบัติต่าง ๆ อยู่ในการควบคุมกำกับดูแลจากผู้ว่าราชการจังหวัด การให้คุณโทษต่าง ๆ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็สามารถกระทำได้ตามที่ได้รับมอบอำนาจมาแล้ว ทำให้การปฏิบัติงานของข้าราชการระดับต่าง ๆ มีความชัดเจนจริงจัง ตอบสนองปัญหาของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากที่กล่าวแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงต้องมีคุณลักษณะพิเศษมากขึ้น กล่าวคือ จะต้องปฏิบัติงานเชิงรุก สามารถตอบสนองปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพจึงจะถือว่าประสบความสำเร็จ ซึ่งในเบื้องต้นนี้รัฐบาลได้กำหนดดัชนีเพื่อชี้วัดความสำเร็จของผู้ว่า CEO ไว้ ๗ ตัว เป็นเสมือนเกณฑ์ประเมินผู้ว่า CEO ดังนี้

ดัชนีที่ ๑ ระดับรายได้และความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นกว่าเดิม

ดัชนีที่ ๒ ปัญหายาเสพติดและอิทธิพลอำนาจมืดต้องลดลงอย่างต่อเนื่องและหมดไปเลย

ดัชนีที่ ๓ มีระบบบริการจัดการจังหวัดแบบธรรมาภิบาล

ดัชนีที่ ๔ ระบบให้บริการประชาชนต้องดีเด่นกว่าเดิม และประชาชนพอใจมากขึ้น

ดัชนีที่ ๕ ความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของประชาชนต้องได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วนและเบ็ดเสร็จในระดับ จังหวัด

ดัชนีที่ ๖ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานได้รับความคุ้มครอง

ดัชนีที่ ๗ ความพึงพอใจของประชาชนต่อการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดสูงขึ้นกว่าเดิม

มาถึงตรงนี้อาจมีคำถามว่า ผู้ว่า CEO ยังมีสถานภาพเป็น “นักปกครอง” อยู่หรือไม่ คำตอบคือ ยังคงมีสถานภาพเป็นนักปกครองอยู่ ด้วยเหตุผลทางประวัติศาสตร์ที่ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัด คือ “เจ้าเมือง” หรือ “พ่อเมือง” ที่คอยปกครองผู้คนในจังหวัด เพียงแต่ว่าในระบบบูรณาการนี้ความเป็นนักปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องควบคู่ไปกับการเป็น “นักบริหาร” หรือ “ผู้จัดการจังหวัด” มากขึ้น มิใช่เป็นนักปกครองที่มีอำนาจแต่ประชาชนเข้าไม่ถึง หรือ ไม่เข้าถึงประชาชน ถ้าเรามองภาพผู้ว่าราชการจังหวัดในอดีตดูเหมือนว่าจะพบแต่ความน่าเกรงขาม อำนาจ บารมี จะเป็นอย่างไรก็ได้หรือบางคนอยู่บนหอคอยงาช้าง แต่ในระบบการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นนักบริหารผสมผสานกับการเป็นนักปกครองไปพร้อม ๆ กัน ต้องทำงานเชิงรุกเข้าถึงประชาชน มีความจริงจังและจริงใจในการแก้ไขปัญหา มองประชาชนเป็นศูนย์กลางของจังหวัดเพื่อที่จะได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามรูปแบบนี้เป็นเรื่องใหม่ การแสดงบทบาทหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดจึงต้องมีการติดตามประเมินผลเพื่อทราบถึงผลการปฏิบัติปัญหา อุปสรรค เพื่อที่จะได้พัฒนารูปแบบวิธีการ ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป และนี่คือภารกิจสำคัญของบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะต้องทำงานหนักและ

เหนื่อยมากขึ้น เพราะถ้าหากผลการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามดัชนีชี้วัดความสำเร็จของผู้ว่า CEO หรือ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็อาจส่งผลกระทบต่อตัวผู้ว่าราชการจังหวัดเอง ดังนั้น ผู้ว่า CEO จึงต้องขยันมากขึ้น อีกหลายเท่าตัว ซึ่งอันนี้เป็นความสามารถเฉพาะตัวในการที่จะผนึก ประสานทรัพยากรทางการบริหาร ทั้งมวลเข้าด้วยกัน เพื่อก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานประชาชนจะได้รับประโยชน์สูงสุดตามที่รัฐบาล ต้องการ

อ้างอิง

๑. [http : // www. Pub – law . net / article / ae 030345.html](http://www.Pub-law.net/article/ae030345.html)
๒. [http : // www. Mahadthai . com](http://www.Mahadthai.com)
๓. [http : // www. Bangkokbiznews . com](http://www.Bangkokbiznews.com)
๔. [http : // www. School . bed . go . th / bungsamphan / data / ceo . htm /](http://www.School-bed.go.th/bungsamphan/data/ceo.htm/)